

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขง 3) เพื่อนำเสนอเส้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง และ 4) เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยใช้การสังเคราะห์ข้อมูลจาก การศึกษาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงและการพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขง จากนั้นทำการร่างและทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ดำเนินการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง จากการศึกษาพบว่า

1) แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ซึ่งทำการศึกษาคือแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมากในด้านความน่าดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ที่มีความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีศักยภาพโดดเด่น แต่สำหรับพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงกับแขวงบอลิคำไซ กลับไม่เป็นที่รู้จักนัก นอกจากนี้พื้นที่ทั้งหมดยังมีปัญหาด้านความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการทั้งปริมาณและคุณภาพ

2) นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในแขวงบอลิคำไซ ซึ่งนักท่องเที่ยวนิยมการท่องเที่ยวที่ทำหาย ผจญภัย โดยมีแหล่งข้อมูลสำหรับการท่องเที่ยวโดยทราบมาจากญาติหรือเพื่อน และอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวที่โดยพิจารณาเป็นเมืองคู่ โดยเน้นไปที่กลุ่มนักท่องเที่ยววัยรุ่นและวัยทำงาน โดยให้ความสำคัญและสรรสร้างแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสวยงาม

3) ผลการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว พบว่า ทำให้ได้เส้นทางการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมสามารถจำแนกได้เป็น (1) สำหรับเส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์ ได้เส้นทางการท่องเที่ยว 2 เส้นทาง คือ เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยมีลำดับการเดินทางหลัก คือ วัดผาดากเสือ ถ้ำดินเพียง น้ำตกธารทอง จุดชมวิวยิมโขงเมืองสังทอง ท่าอ่อน และเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม โดยมีลำดับการเดินทางหลักคือ ศาลาแก้วกู่ วัดโพธิ์ชัย Buddha Park พระธาตุหลวง ประตูไซ และหอพระแก้ว (2) เส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ ได้เส้นทางการท่องเที่ยว 2 เส้นทาง คือ เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยมีลำดับการเดินทางหลักคือ วัดอาฮงศิลาวาส ภูทอก หาดคำสมบุรณ์ น้ำตกถ้ำพระ ถ้ำมั่งกร วังน้ำเย็น

ลำน้ำเทิน และพุดะเวน ส่วนเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม โดยมีลำดับการเดินทางหลัก คือ ภูสิงห์ วัดโพธาราม วัดพระบาทโพนสัน และวัดโพนสันนาคานิมิตร

4) สำหรับแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่ ควรมุ่งให้เกิดการพัฒนาแบบบูรณาการ คือ จากภาครัฐบาล ในด้านกฎระเบียบ การเข้าถึง การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก การโฆษณาการท่องเที่ยว และสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว สำหรับภาคเอกชน มีบทบาททางด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว การให้บริการที่มีมาตรฐานและเพียงพอ มีกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดปี และภาคประชาชนควรรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวให้สวยงามเพื่อความยั่งยืน และให้เกิดผลประโยชน์ในพื้นที่อย่างแท้จริง

คำสำคัญ: ศักยภาพการท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยว แม่น้ำโขง การท่องเที่ยว

Abstract

This research study aims to 1) study tourism potential industry along the Mekong River 2) to develop marketing strategies from tourist demand along the Mekong River 3) to present tourism routes along the Mekong River 4) to present tourism development guidelines along the Mekong River in Nong Khai and Bueng Kan provinces linking to the Lao People's Democratic Republic. This study is synthesized from the studying of potentiality of tourism supply and tourist demand along the Mekong River. Then, drafting and testing the travel route, conducting the meeting for listening to the opinions of those involved in tourism. And synthesize information to create guidelines for the development of tourism potential on both sides of the Mekong River. According to studies, the research results are found that:

1) tourism places in the study are plenty of potential and attractive sources especially in Nong Khai and Vientiane Capital where there are popular tourism destinations. However, Bueng Kan and Bolikhamxay are not famous for tourists. In addition, all of study areas still face tourism capacity problems and infrastructure restriction to support tourism on both quality and quantity.

2) Most of Thai and foreign tourists need natural attractions and cultural tourism especially for Bolikhamxay province where tourists love to experience adventurous tourism. This is under the distribution channels with the tourist information from the recommendation of friends, relatives or acquaintances. Therefore, the related organization should be creating a tourism marketing strategy that is considered a dual city. This focus on teenagers and working people groups by giving importance and creating a beautiful tourist attraction.

3) From the tourism route results, there is an appropriate route which can be classified (1) Nong Khai linking to Vientiane Capital. There are 2 tourism routes which are natural tourism routes: Tak Sua temple, Din Phiang Cave, Thanthong water fall, Sang thong view point, and Thangon. For historical and cultural routes, there are Sala Keo Ku, Phochai temple, Buddha Park, Pha That Luang, Patuxai and Haw Phra Kaew (2) Bueng Kan linking to Bolikhamxay, there are 2 tourism routes which are natural tourism routes such as Wat

a-Hong Silawas, Phu Thok, Kamsomboon Beach, Tham Phra water fall, Dragon Cave, Cool Pool, Nam Thuen River and Phutawen . For historical and cultural routes, there are Phu Singh, Wat Photharam, Wat Phrabat Phonxan and Wat Phonxan Naga Nimit.

4) For potential tourism development guidelines in this area, should target on integrated policy. The government sector should set up a clear regulation, accessibility, infrastructure development, tourism advertisement, and support the development of relevant personnel to have sufficient tourism capacity to accommodate tourists. For private sector should take action about tourism activities, standard and virtual services, having tourism activities throughout the year. In addition, for civil sector should maintain the tourism resources to remain its beauty for sustainability in order to achieve the real benefit in these areas.

Keywords: Tourism Potential, Tourism development, Tourism along the Mekong River, Tourism